

μένους από θαυμασμόν ὀφθαλμούς του τὴν Δεσποινίδα Μάρθαν.

Καὶ αὐτὴ, ἤρε καὶρὸν ποῖν νάποσυρθῇ νά παρατηρήσῃ, ὅτι ἦτο πολὺ εὐμορφὸ παλληκᾶρι ὅτι τὰ φορέματά του ἦσαν πολὺ καλοκομμένα καὶ ὅτι τὴν ἐβλεπε μὲ μεγάλους ὀφθαλμούς κάπως βλακώδεις ἀλλὰ ὅτι εἰς ἐκείνους τοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς τοὺς κάπως βλακώδεις ἀνεγινώσκετο σαφέστατα ἡ ἐξῆς σκέψις ἡ ὁποία δὲν τὴν ἀπῆρσε διόλου: «Α! δεσποινίς, πῶς μὲ φαίνεσθε ὥραία!»

Πράγματι, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Ραούλ. «Ὁ τύπος μου! ἀκριβῶς ὁ τύπος μου! Καὶ τί κομψότης, τί κομψότης ἐν τῇ ἀπλότητι τοῦ ταξιδιωτικοῦ της φορέματος. Καὶ τὸ μικρὸν της κάλυμμα, ὀλίγον στραβοδαλμένο πρὸς τὸ αὐτί, ἓνα ἀριστοῦργημα, αὐτὸ τὸ κάλυμμα! Ἰδοὺ μίαν ἡ ὁποία ἡξέουρε νά ἐνδύεται! Ἰδοὺ μίαν ἡ ὁποία θὰ διαπρέψῃ εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ προσκηνίου! καὶ ἡ ἐλαφρὰ ἐκείνη ἀγγλικὴ προφορά...

Διότι εἶχεν ἐλαφρῶς ἀγγλικὴν προφορὰν... καὶ μάλιστα εἶχε πολὺ πολὺ κοπιᾶσαι ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ νὰ τὴν ἀρπάξῃ τὴν προφορὰν ἐκείνην... Ἐλεγεν εἰς τὴν παιδωγὸν της τὴν Μίς Βούτλερ: «Βεβαιώτατα, θέλω νὰ μάθω τὰ ἀγγλικά, ἀλλὰ θέλω πρὸ πάντων νὰ ὁμιλῶ γαλλικὰ μὲ τὴν ἀγγλικὴν προφορὰν.» Ἄλλως τε δι' αὐτὸ καὶ μόνον εἰργάσθη... Καὶ δόξα τῷ Θεῷ ἡ ἐπιμονὴ της ἡμείφθη: Τὸ ἀγγλο-παρισιανὸν σκληρόν της ἦτο κάπου κάπου ὅλως διόλου ἰδιόρρυθμον.

Ἐνῶ ὁ Μαυρίκιος ἔλαβε τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν μὲ τὴν δεσποινίδα Μάρθαν, ὁ Ραούλ ἐπῆγεν εἰς τὸ ἐστιατόριον, καὶ μετ' ὀλίγον τοὺς εἶδε νὰ ἐπιστρέψουν, καὶ οἱ δύο μὲ τὸ φέρεμα τῆς μητρός. Ὁ Μαυρίκιος ἐστάθη ἐπὶ τινα λεπτὰ πλησίον τῆς τραπέζης εἰς τὴν ὁποίαν ἔτρωγαν ἡ μήτηρ καὶ ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τῆς ξανθούλας καὶ ἔπειτα ἦλθε πλησίον εἰς τὸν Ραούλ, ὁ ὁποῖος ἀμέσως:

«Ποία εἶναι, γρήγορα, ποία εἶναι; Ὅτι ὦρα νὰ λήσουν τὴν παίρνω αὐτήν... ἀμέσως, ἅμα καταβούμεν ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομον... Εἰς τὰς ἀγκάλας μου! τὴν κράτησα εἰς τὰς ἀγκάλας μου! τί μέση! ὄνειρον!... Ὑπάρχει, πρέπει νὰ τὸ ξέρῃς, φιλὴ μέση καὶ φιλὴ μέση. Ὑπάρχει φιλὴ μέση, σκληρὰ, ἀδρὺν, ἄκαμπτος, κοκκαλιάρη, ἐπιτυγχανομένη μηχανικῶς μὲ τὰ ἀποτρόπαια μηχανήματα τοῦ κορσέ... Ἐμελέτησα ἐπισταμένως τὸ ζήτημα τοῦ κορσέ. Εἶναι τόσον σπουδαῖον! Καὶ ἔπειτα ὑπάρχει ἡ ἀληθινὴ φιλὴ μέση, ἄνετος, φυσικὴ, ἐλαστικὴ... Ἐλαστικὴ δὲν εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ παραστήσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρὸ ὀλίγου ἐγλύστρησε μέσα ἀπὸ τὰ δάκτυλά μου... Ἀφράτη... Ναι, μάλιστα, ἰδοὺ ἡ λέξις ἡ ὁποία ἀρμόζει... Ἀφράτη ἀποδίδει θαυμάσια τὴν ἰδέαν μου... Ἀφράτη μέση!

Ὁ Ραούλ συνήθως ἐνθουσιάζετο μὲ ὅ,τι ἔλεγε.

— Μάλιστα, ἐξηκολούθησε, ἀφράτη... Κ' ἐκείνη ἢ πρὸς τὰ ἄνω μυτίσκα στὸν ἀέρα... κ' ἐκείνη τὰ ματάκια, ἐπίσης στὸν ἀέρα, σὰν κινέζικα· καὶ ὅλον τὸ σύνολόν της στὸν ἀέρα· ποία εἶναι; μὰ ποία εἶναι;

— Ἡ κόρη μιᾶς φίλης τῆς μητρός μου.

— Πλουσία;

— Πολὺ πλουσία!

— Αὐτὸ τὸ ἐρωτῶ ἐξ αἰτίας τοῦ πατέρα... διότι ἐγὼ καὶ χωρὶς προίκα, θὰ τὴν ἔπερνα καὶ χωρὶς προίκα... Μάλιστα, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ διανοοῦμαι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπαντῶν μίαν κόρην... Τώρα, τὸ ὄνομα;

— Δεσποινίς Μάρθα Δεράμ.

— Δεράμ... εἶπες; Ὁ πατὴρ της δὲν εἶναι ἓνας πλούσιος ἔμπορος, ὁ ὁποῖος ἔχει δουλειὰς μὲ τὴν Κίνα, μὲ τὴν Ἰαπωνίαν;

— Ὅλος κι' ὅλος.

— Α! φίλτατέ μου, ὅχι, αὐτὰ εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πρᾶγματα τὰ ὁποία βλέπομεν μόνον εἰς τὰ κομμιδύλια τῶν μικρῶν θεάτρων εἰς Κλουβὶ καὶ εἰς Δεζάζέτ!

— Τί παθαίνεις;

— Τί παθαίνω;... Εἶναι ὁ ἀριθμὸς τρία τοῦ πατέρα! ναι, ὁ ἀριθμὸς τρία. Ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ τούτου ἀριστοῦργηματος εἶναι ἓνας ἀπὸ ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους παίξει ὁ πατέρας πικέττο εἰς τὴν λέσχην... Καὶ δὲν θέλησα νὰ τὸν ἰδῶ τὸν ἀριθμὸν τρία, κ' ἐκεῖνο πέφτει στὴν ἀγκαλιά μου, μεταξὺ Παρισίων καὶ Λυόν! Ὑστερὰ ἀπὸ τὸ φαγὶ θὰ μὲ συστήσῃς... καὶ θὰ ὁμιλήσω τὴν μητέρα της καὶ θὰ τῆς τὰ εἰπῶ ὅλα.

(Ἀκολουθεῖ).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Φ. Ε. Εἰς Ἀττάλειαν.— Ἐπιστολὴ σας καὶ χαρτόσημα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμε. Συντακτικὸν Ἰ. Βαβίνη δὲν ὑπάρχει, τὸ ἄλλο εἶχεν ἀποσταλεῖ πρὸ καιροῦ· προσεχῶς σᾶς γράψω.

Κον Γεαν. εἰς Ἀγκυραν.— Δυὸ ἐπιστολαὶ καὶ τραπεζογραμμάτιον ἐλήφθησαν. Ἡ ἀσθένειά μου μὲ ἤμποδισε ν' ἀπαντήσω ἐγκαίρως. Ζητῶ συγγνώμην καὶ σᾶς γράψω ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Κον Παναγιωτίδην εἰς Παραμυθίαν.— Ἐνεκεν τοῦ ἡνωτέρου λόγου δὲν κατώρθωσα νὰ σᾶς γράψω, περιμέναντε εἰς τὸ μέσον τῆς ἐβδομάδος.

Κον Σ. Πασσ. Κερδαμύλην.— Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· προσεχῶς σᾶς γράφομεν ἰδιαιτέρως. Μᾶς στελλετε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κώστα μας.

Κον Γ. Καλοσύ. Κέρκυραν.— Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως διὰ τὰ σταλέντα. Περιμένομεν τοῦ Σίλλερ πολὺ εὐγνωμόνως ἐκ τῶν προτέρων.